

Zmarł płk dypl. inż. nawig. Tadeusz Wołeszo

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Pożegnania 27 kwietnia 2026

21 kwietnia 2026 zmarł w Warszawie płk dypl. inż. nawig. Tadeusz Wołeszo, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego, były starszy oficer Wydziału Szkolenia Operacyjno-Taktycznego WLOP, były Dyżurny Operacyjny - Zastępca Szefa Sztabu WLOP i członek Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Tadeusz Wołeszo urodził się 29 listopada 1951w miejscowości Lewików, koło Maciejowic. Po ukończeniu Technikum Samochodowego w Grodzisku Mazowieckim i otrzymaniu świadectwa maturalnego, od 2 listopada 1972 do 29 listopada 1976 studiował w Wyższej Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie. Po ukończeniu studiów, promowany na podporucznika, został skierowany do służby w 1. plm Warszawa, do Mińska Mazowieckiego, na stanowisko nawigatora radiolokacyjnego systemu lądowania (RSL). W latach 1977-1983 służył w 1. plm Warszawa, a w latach 1983-1986 studiował w Akademii Dowódczo-Sztabowej Obrony Powietrznej Sił

Zbrojnych ZSRR w Kalininie (obecnie Twer) na kierunku sztuka operacyjna i taktyka. W latach 1986-1990 był starszym oficerem Wydziału Szkolenia w dowództwie WOPK, a w latach 1990-1994 starszym oficerem Wydziału Szkolenia Operacyjno-Taktycznego w

dowództwie WLOP, w Warszawie. W latach 1994-2000 był zastępcą dyżurnego operacyjnego – zastępcy szefa sztabu WLOP, a w latach 2000-2002 dyżurnym operacyjnym-zastępcą szefa sztabu WLOP na Centralnym Stanowisku Dowodzenia w Warszawie-Pyrach. Uczestniczył w ćwiczeniach w kraju i za granicą. W 2002 odszedł do rezerwy.

W latach 2002-2018 pracował w Centrum Operacji Powietrznych – Dowództwie Komponentu Powietrznego, w Pionie Działań Bieżących, na stanowisku starszego referenta i specjalisty. Od 2018 pracował w Dowództwie Operacyjnym RSZ w Cywilno-Wojskowym Ośrodku Koordynacji Poszukiwania i Ratownictwa na stanowisku – specjalista.

Od 2 marca 2020 był członkiem Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. W swojej działalności społecznej główny wysiłek skupiał na rzecz obronności kraju, na utrwalanie i pielęgnację pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II Wojny Światowej i po jej zakończeniu. Był aktywnym społecznikiem uczestniczącym w działalności Stowarzyszeń mających na celu podtrzymanie tradycji narodowych, w tym ochronę godności i honoru żołnierza polskiego i integrację środowisk byłych żołnierzy lotnictwa wojskowego Sił Zbrojnych RP.

Mieszkał z rodziną w Warszawie. Pozostawił Żonę Jolantę, dwie córki: Weronikę i Tatianę, dwóch wnuków: Adama i Lukasa oraz zięcia Paula. Interesował się historią lotnictwa, literaturą piękną i sportem. Uwielbiał biegi na orientację i był miłośnikiem polskich gór.

Był odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi (1988), Srebrnym (1982) i Brązowym (1980) Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju, Srebrnym (1986) i Brązowym (1981) Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, Medalem Pamiątkowym XXX-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP (2024) oraz innymi odznaczeniami resortowymi.

Ceremonia żałobna, pożegnalna rozpocznie się mszą świętą 5 maja 2026 o godzinie 12:00 w Kościele pw. Świętej Anny przy Placu Króla Zygmunta Starego 2A, w Grodzisku Mazowieckim. Po niej nastąpi odprowadzenie urny z prochami zmarłego do grobu rodzinnego na stary Cmentarz Parafialny.